

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

14 de Monachis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

pacificam possessionem vacant ante benedictionem adeptam, c. de multa, de prebendis. At episcopus ante consecrationem, non vocatur episcopus, sed electus, c. 1. u. a. & c. nosti, de his qua fiunt a prel. sine cof. cap. c. nisi specialis de auct. & usu pal. & potest retinere beneficia priora vsq; ad consecrationem, vel donec tempus consecrationi concessum lapsum fuerit, c. cum in cunctis, de praben. gl. in c. si gra. iose, de rescrip. in Sex. ¶ Iure ¶ consuetudine cessante & privilegio, abbates benedicti debent ab episcopis proxime superioribus, priusquam illis liceat suos monachos benedicere, §. censuit, de electio. & reservatio in pragma. sanctio. nisi episcopus ter requisitus, seu interpellatus, recusat benedicere, cap. 1. de supplen. negl. prelat. Benedicant autem & illi suos monachos, si ipsi sacerdotes sint, nō aliter, & iuxta sextam synodum, cap. cum contingat, cap. 11. de eta. & qualita. libr. 1. Decretal. tit. 14. can. quoniam videmus, 69. distinctio. suis monachis primā tonsurā & lectoriatu ordines conferunt. Benedicere tamen publice populo non possunt, hoc enim illorum excedit potestatem: De qua, & de cura abbatis videto apud Innocentium 3. in cap. cum ad monasterium, cap. 5. de statu monach. lib. 3. Decretal. tit. 35. Gregorium 9. cap. fin. de regul. & transeun. ad religio. lib. 3. Decretal. tit. 31. & Alexandrum 4. c. e. Abbates. cap. 4. de priuileg. in Sex. libr. 5. tit. 7.

16 ¶ Finis ¶ & rationes institutionis huius prelatu rae eiusdem generis, ratione monasteriorum & monachorum erunt, cuius sunt quae episcopalis dignitatis erga dicece sim. Habet enim Abbas & iurisdictionem in iuos monachos, si adulterium commiserint, si peculiare habuerint, aut factam fecerint, vt emendet & puniat, vel episcopo suo, vel Archidiacono puniendos deferat, ad hoc enim institutus est, vt sui regularis gregis curam gerat, vel ipse in monasterium poenitentiae peragenda causa traditur exsententia concilii Antisiodorensis, can. 23. Videtur enim qui officium suum coniuuet, & vitia dissimulat, participes scelerum esse, & nolle in aliis quae ipse gerit castigari: cum tamen abbas exemplar & vitae probae monachis esse debeat omnino a vulgaribus & secularibus, non tantum vitis, sed etiam congressu alienus. ¶ Quam obrem

17 & ¶ eodem concilio Antisiodorensi veritum est, ne abbas aut monachus inter sit nuptias, can. 24. ne de baptismo filios suscipiat, eod. can. Antisid. can. 27. id est, ne sit pater spiritualis lufricus. ¶ Abbatilla ¶ quoque cum monialibus regulariter ideo viuere debent, vt placuit Moguntiacae synodo, in Moguntiaco concilio. can. 13. & ab omni malo & mali suspicione abesse: & ideo allocutur aliquem, comitem vetulam monialem habere debent, cano. desinimus, & can. in decima, 18. q. 2. & solitudinem vt honeste, & religiose sibi commissa viuam, ei namque velare & Deo consecrare

19 commissa sunt. ¶ Illa ¶ tamen virginem vel viduam velare non potest: quod si fecerit excommunicatur, in decretis Eutythiani Papae, can. statuimus, 20. q. 2. can. pradicandum, 20. quast. 1. Quae possit facere abbatilla, & quae non permittatur, & in quibus minor eius sit potestas, quam abbas, vide tractatum, per glossam, & interpretes, & in textu c. dilecta filia, c. 12. De maiori tate & obed. apud Gregor.

De Monachis. Cap. 14.

Deflat. Monach. Lib. 3. Decretal. tit. 35. Lib. 3. Sext. tit. 16. Lib. 3. Clem. tit. 10. In Decreto Gratiani, per totam causam, 16. 17. 18. 19. De regul. & transe ad relig. Lib. 3. Decretal. tit. 31. Lib. 3. Sext. tit. 4. Lib. 3. Clem. tit. 9. Lib. 3. Extra. commu. De religio. domib. Lib. 3. Decret. tit. 36. Lib. 3. Sext. tit. 18. Lib. 3. Clem. tit. 1. Lib. 3. Extra. commu.

- 1 Continuatio capitis ad superiora.
- 2 Monachi nomen quid significet.
- 3 Monachi finitio.
- 4 Solitudo per se sine Dei contemplatione ad rabiem ducit, & periculosissima.
- 5 Demones in solitudine insidiantes eod.
- 6 Populus & turba a prudentibus vitari debent.
- 7 Solitudinis non otiose praconium, & utilitates.
- 8 In solitudinem sapientes etiam Ethnici se contulerunt, ut Pithagorei, Plato, Pyrrho, Eleus, Sylla.
- 9 Sacerdotes ethnicorum solitarii.
- 10 Monachorum tria genera in Aegypto.
- 11 Eremita qui, & quales.
- 12 Eremita qui diu latuerunt inuisi, Accepsemas, Pior, Dydimus, Paulus, & 14.
- 13 Simeonis de columna eremitica mirum.

- 14 D. Antonii austeri eremitica vita.
- 15 Conuictuarum monachorum institutiones. Benedictus Nyrcius eod.
- 16 Monachi, & fratris in quibusdam differentia.
- 17 Monachi qui fieri possint.
- 18 Monachus quando possit ab vna in aliam transire regulam.
- 19 Monachi a quibus recipiantur.
- 20 Monachi probationis tempus, & professionis solemnitas.
- 21 Monachi professio expressa & tacita.
- 22 Monachi aetas quae esse debet.
- 23 Monachus fieri non potest demens.
- 24 Monachus facit paterna deuotio, sed ne infantes in deuoto verendam.
- 25 Monasticae professionis vota generalia.
- 26 Proprietatem rerum eorum ecclesiastica persona.
- 27 Paupertatis votum omnium clericorum.
- 28 Monachi peculium non debent habere.
- 29 Monachi & clerici maioris ordinis castitatem vident.
- 30 Castitatem vident ecclesiastica persona.
- 31 Nuptia monachorum, aut monacharum professarum nulle & detestanda.
- 32 Castrati qui, & quando remoueantur a ministerio ecclesiastico.
- 33 & 34. Feminae ne ad claustra monasteriorum monachorum accedant.
- 34 Monachi non debent habere commatros.
- 35 Monachi ab instrumentis musicis abstineant. Ne conuiuus mulieres in monasterio adhibeant. eodem.
- 36 Obedientia leges monasterii seruanda.

NON potest intercepti ordo, vt post abbates de monachis non dicatur, siquidem persona istae relatiue sunt: praepositi quippe monachorum, abbas: quamuis & monachis etiam alterius nominis alii praepositi dicantur, vt priores, ministri, vicarii, &c.

¶ Monachus ¶ nomine μοναχός est, id est, solitarius, vt monacha solitaria, μόνος solus, μονός vnitas: vnde μοναχός οὐκ ἔστι μαζωγῆς, deductione facta ex μόνος & μαζωγῆς, & vt alius placet, ex μόνος & μαζωγῆς, a tristitia & solitudine, quasi sic solus tristis, vt in cap. placuit, 16. q. 1. Etenim sine solitudine, & qui intra claustra non se continent, monachi non dicuntur, nec viuere vt tales, non fecus, quam pisces sine aqua, possunt, dicitur cap. placuit. Vitare enim debent, vt vita nomini conueniat, hominum frequentiam, c. si cupis, 16. q. 1.

¶ Quam obrem, ¶ monachus diffinitur, vir solitariam vitam, regula quadam sancta diffinitam secutus, vt Dei obsequio, & eorum diuinarum meditationi liberius inferoat. Haec finitio genus continet vitae solitariae, sed reliqua differentiam constituunt inter vitam solitariam alius de causis electam & monachismum Christianum, qui cum solitudine habet diuinum ministerium, & iucundam in Deo vitam.

¶ Alioquin ¶ enim si ea desit, verendum est, ne in rabiem & desperationem solitudo desiliat. Homo sociale namque animal, Aristoteles, 3. politio. cap. 4. & mala facile persuadet iniucunda & tristis solitudo, nulli negotio virtutis intenta. Ideo enim, inquit Seneca, lugentem timentemque custo dire solemus, ne solitudine male vtatur, Senec. lib. 1. epist. epist. 10. Nec vir magnanimus solus potest omnia exsequi, sicut non solent planetae nisi geminentur aliquid mollit, Iason de Mayno, in epist. balamio Blanche Marie Augustae. Vt & Deus dixit, bonum non esse hominem esse solum, Gen. 2. & Ecclesiastes, Vt homini soli, qui cum ceciderit, non habet subleuantem, Ecclesiast. cap. 4. Et sententia Hebraei maxime omnium Demones noxios, quos ipsi מַיְזַעְקֵי mizekek nominant, tum maxime insidiari, cum homo solus est. Sicq; Rabbi hannina filius Hachinai dicit: Qui enigitur in nocte, quiq; iter facit solus, & auertit cor suum ad vanitatem, seipsum reum facit mortis. Sicque se habent verba Hebraica, in lib. qui inscribitur pirke abot. seu capitula patrum. c. 3. הַצֵּדִקָּה בְּרִיבְרִיב הַיְהוּדִים בְּרִיבְרִיב הַחַיִּים בְּרִיבְרִיב הַבְּשָׂרִים, haneor belaelach, vehamehaleb bede reciechidi, vehamiphanech libo lebatata horei ze mith haicla benaphesco. Qua ratione etiam ex eremo solitarii relictus in monasteria & ceteris congregati sunt, legibus viuendi praescriptis, a prudentioribus, reueta sancta societate, & ablegata curarum & hominum seculo inferuentium familiaritate & frequentia.

¶ Nam ¶ & turbae & populi consortium prudentioribus quibuscunq;

bulcunq; vitandum est, dum nec inde quippiam commodi haurire, nec vilitatem eius conserre possunt: vnum exemplum luxurie aut avaritie mali multum facit: coniector delicatus paulatim enervat & emollescit: vicinus dicit cupiditate inicit: malignus comes quamvis caudico & simplici, rubiginem suam affricuit. Quod tu accedere his moribus credis, in quos publice factus est impetus? necesse est, inquit Seneca, epistol. 7 l. b. 1. epistoliarum, aut imiteris eos, aut oderis. Et, vt Menander ait, *ὅς ἴδῃ τῶ μισῶν τὸς ἀδύλους ἐπιβῆτα, quam bona solitudo ei, qui malos odit.* Hincque prodit illud Pythagoreum *ἀδὲρ βίσιος*. Quod et si non semper aut in omnibus non approbat Plutarchus, libello de eo singulari aliter tamen placuit Poete qui ait, *Bene vivit qui lauit.* Platonico-
6 rum philosophorum conuersatio in lucis erat, vt Pythagoreorum solitudo insignis, *Calvus Rhodig. lib. 25. c. 30.* Firmat id Porphyrius, *Sapientes*, inquit, *diligenter omnia deu tabant, que animam corpori affigere possent.* Sic Pythagorei & similes sapientes partim se in solitudine receperant partim in lucis tēplisq; viuēbat, vnde pcul turba omnis submoueretur. Plato elegit a cademiā in habitandā agrum nō modo solitariū & ab vrbe se notum, sed etā vt ferūt in labrē. Alii vero oculis minime pepererunt, quo cōtēplationē intimam, nullis interpellatā & perpetuam cōseruarent, *Porphyr. l. b. 1. de abst. animal.* Solitudo ex sententia D. Augustini mentū necessaria est, *Augusti. tractat. exposit. in euan. Et ad Philosophiam secundam D. Chryso. in d. Ioannem homil. 41.* necessaria. Quia, vt notat Marcellus Ficinus, solitudo philosophantibus non tam remissio mentis, quam intentio esse solet, *Marcell. Ficinus. lib. 5. epistoliarum, epist. 9.* Solentque dicere quod Scipio maior vsurpauit, Cicero, 3. Officio. *Nunquam minus se esse otiosos quam cum otiosi, nec minus solos, quam cum solis sunt.*
7 ¶ Et ꝑ prædicant, vt auctor est Heſychius Malesus Illustris, libro *μειοσφῶν*, Pythionem Eleum Anaxarchi comitem, solere solitudines & secessus captare, raro domesticis videndum se præbendo, idque fecisse ab eo tempore, quo Indum audierat Anaxarcho exprobrantem obiiicentemque, quod alium neminem virtutem & bonum doceret, ipse aulas regum colens atque frequentans. Sylla, quem ferunt ad omnia felicissimum, & tantum prosperitatis quantum concupiat ad adeptum, voluit ex tyranno sponte fieri pūnatū: & ob id ad solitudinem & agrestitatem declinauit, profectus Cumas ad agros proprios, quo in loco maritima solitudine oblectatus, *Appianus Alexandrin. lib. 1. bellorum ciuiliū.*
8 ¶ Et ꝑ Plato tradit sacerdotes antiquorum separatos ab omni turba, vitam egisse, *Plato in Timæo.* Sacerdotes quoq; Sicambrorum, qui postea dicitur Franci, certis anni temporibus non in vrbi- bus, sed in solitudine commorabantur, quibus & cibis parcus ingenii exercitatio ad discendum cursus astrorum, carminūque & veterum historiarum cōtinua, *Tractatus lib. 1. Breviarium annalium historia Francorum in 3. rege.* Refert Philo Iudæus in Ægypto circum Alexandriam in colle terreno accliu, quo in stagnum Mariam, suo tempore vias sacras & diuicias, quas Samnea vocabant, seu monasteria, vbi solitarij sanctæ vitæ mysteria darent operam. Et postea per multa de horum vita recenset, quæ speciem cœnobarum deliniant, apud ipsum videnda, *Philo Iudæus, libro de vita contemplatiua.*
9 ¶ Monachorum ꝑ tria genera fuisse in Ægypto scribit D. Hieronymus, vnum Cœnobarum, quod illi *anēs* lingua vulgari & gētili dicant, communiter videntur, aliud Anachoritarum, ab hominibus longe in desertū secedentium, id enim quoq; *ἀναχῶν* significat. Tertium eorū, quos ipsi suo idiomate *remebot* dicunt, teteritimum & neglectam, quorum bini, terni, nec multo plures habitant, arbitrio suo suaq; ditione viuentes, *D. Hieron. in regula monachor. Franciscus Syrus, in Commenta. ad Gryphum Antonii.*
10 ¶ Antiquiores ꝑ sunt institutione eremita, qui soli viuunt, horum que liberi vita & vere solitaria & singularis, *c. qui vere, 16. q. 1. nec legibus cœnobarum tenentur, & proprium possidere possunt, d. c. qui vere, c. perlatum, § contra, 19. q. 3.* Si qui tamē ex cœnobaribus regularibus professis regalam aliquam in eremum secedant, arctioris ordinis & vitæ erant: retinent enim primam professionem cui vltra addunt professionem eremiticam, dum tamē eam amplectantur ex consensu suorum prælatorum, qui eam con-
11 cedere possunt, *cap. cum ex ead. de excess. prælat. in Sext.* Sic ꝑ eremita simplices testari possunt, isti cœnobaribus, & qui in cœnobaribus sunt eremita, non possunt, *cap. perlatum, 9. q. 3.*
12 ¶ Proprium ꝑ eremita est latere, ab omnino conspectu procul abesse, vt ferunt Exeplemam in solitudine Cyi vrbs in conclaui per annos 60. abditum latuisse, *Theodoretus, l. 1. c. 38. vt & Pior*

in eremo Scythica Ægypti, post annos quinquaginta vix aspici se a sorore idque parumper passus est, *Socomenus, lib. 6. c. 29. ¶ Et ꝑ Di- dymus cum nonaginta annos vixisset, nulli hominum ad mortem usque se coniunxit, Socrates, lib. 4. Ecclesiast. histor. c. 23.* Si enim dicitur de Columna, in columnis minoribus septem annis, in maiori quadraginta cubitorum vitam egit triginta annis, atque cum septem circūcirca fieri mandasset, ferricam catenam vincti cubitorum comparauit, cuius initium quidem cuidam petrae maxime appendit, alterum aut dextro pedi adaptauit, vt nec si vellet, abiret extra has limites, *Theodoretus, in sacra historia. ¶ D. Antonius ꝑ sumebat panem, salem, & paululum aqua, panem per teclū immisum bis in anno, neque ab eo quidem qui immittebat vel alio vnquam visus, aut vllum cum eo aut alio aliquo colloquium miscens: eratque omnis ad ipsum aditus lapidibus obstructus, eamque viuendi rationem, per totos triginta annos tenoit, vt est auctor D. Athanasius, in vita D. Antonii. Vt & ex D. Hieronymo didicimus, Paulum alium, eremum 16. ætatis suæ anno petentem imperante Decio, in ea totam vitam traduxisse, a nemine intērim, nisi a D. Antonio, idque sub mortem ipsius vnquam cōspectum, *D. Hieronymus, in vita Pauli eremita.* Constantinopolitana synodo cautum est, canone 4. quoque, vt eremita qui in vrbi- bus vagantur inter viros & mulieres, vel habitum monachorum ceterorum sumant, vel vrbe secedant ¶ Cœnobarum ꝑ collegia ex dispersis solitariis instituit Benedictus Nurtinus in Vmbria Italice regione natus, quando ipse ex eremo in Cassiam venit montem, iuxta Sublatum, Latinorum oppidum. Antea illi albi erant, vt diximus, congregati per cœnōs solitarij, quibus leges descripsit & descriptas ab alio auxit Basilius Magnus Cæsareæ Cappadocæ præsul, qui floruit circa annum Domini 383. Alias constituit D. Augustinus. Sicque tribus formulis viuendi præscriptis cœnobaribus, a DD. Basilio, Augustino & Benedicto, propagatæ sunt sacre plures familie & sodalitia, *cap. pernitiosam, 18. q. 2.* quæ superfluum est enumerare, quod & nota sint, & etiam cumulate tractauerit, Polydorus Vergilius, *lib. 7. de inuentor. rer. 2. cap. 3.* apud quem etiam legito de canonicis regularibus, Carthusianis, Hieronymianis, Carmelitis præmonstratensibus, crucigeris, & aliorum mendicantium, alteriusque ordinis familiis, *vide & Polydor. Verg. lib. 7. c. 19. 4.* De quibus etiam fufius Bartholomæus Chalfaneus, in *catalogo, gloria mundi, 4. par. consideratione 52. & sequentibus, plur.*
¶ Sunt ꝑ quidā tamen qui monachi nomine vocari diffugiunt, quamuis ex institutione monachorum sint, & regulam præfessi sint, frænum sibi laxantes, & fratres se dicunt, inter fratres, & monachos cōstituentes discrimē, & diuersa esse monasteria fratrum & collegiorum & monachorum putant, *notant neotericis interp. in c. causam qua, de iudic. apud Gregor. gloss. in regul. 3. cancellaria Innocentii 8.* ¶ Monachi ꝑ fieri possunt seculares & clerici, etiam in viuo episcopo, eo tamen prius consulto, si ecclesias illius teneant, *c. 1. & 2. 19. q. 1. c. 1. & 2. 19. q. 2.* Aliquando tamen in Gallia nō licuit inter Francos libero homini se dedicare monasterio, nisi consulto principe. Nam aliqui in monasterium transibant, non studio pietatis, sed vt pericula bellorum & ciuiliū munerum functiones euitarent: aliqui, quod opibus pollerent a callidis monachis circumueniebantur, illos veluti pisces in nassam pellicientibus: proinde legitimis quoq; rebus opus erat, si quis aliquid ecclesie donare voluisset, *Beatus Rhenanus, lib. 2. rer. Germanicarum.* ¶ Hodie etiā iure pontificio ab vno in aliū non licet diuersum, *c. nullus abbas, 19. q. 2. c. sanctorum, 70. diff. c. clericos, 71. diff.* trāsire ordinem, nisi in arctiore regulam, & licentia petatur ab eius ordinis quem relinquit prælato, *can. licet, de regular. & transiunt. ad relig. c. monachum, 20. q. 4.* Qui coniugati sunt nō possunt monasterio se dedicare, nisi vterque coniugum monasterium ingrediatur, vel castitatem perpetuam iuret se seruaturam, altero ingrediente, *ca. quidam, c. ca. cum sis. c. exoratus, c. placet, c. veniens, & sequenti, de conuers. coniug. 33. quest. 5. & cap. sunt qui. cum 2. seq. 27. quest. 2. aut ingrediatur ante matrimonium consummatum, cap. 2. & can. ex publico. de conuers. coniug. cap. commissam, de sponsal. i. Deo nobis, de episcop. & cleri. C.* ¶ Fiunt ꝑ & admittuntur monachi a præpositis monasteriorū, & monachorū vt plerumq; assensu & consilio, probatione prius facta, num & ipse qui monachus fieri desiderat, iugum possit ferre monasterii & regala. ¶ Et ꝑ num et monasterio idoneus videatur, subsecuta professione, quæ sit solemniter testatione facta, & publice se velle votum & regulam eius ordinis & religionis sequi, scriptura interuenient, & a profitemente subscripta, *cano. ultimo, 20. quest. 1. can. omnes, 19. quest. 3.* cum habitus mutatione, *ca. in multis, 16. quest. 1.* quæ sola non facit mo-*

nachum sine professione, c. 1. de regul. ap. Gregor. cap. porreclum nobis, eod. tit. ut nec illa professio facta ante annum probationis ad minus obligat, siue de femina siue de masculo agatur, c. ad apostolicam, 16. de regularib. apud Gregor. c. consili, 20. eod. tit. cap. Consalidius, 17. q. 2. c. a monasteriis, 19. q. 3. ca. puella, 20. q. 2. Et interdum, in clerico incognito biennium, interdum triennium exigitur probationis faciendæ causa, dist. ca. monasteriis, & c. si quis incognitus, 17. q. 2. in synodo 6. Constantinopolit. c. 41. Ignorandum tamen non est professionem & expressam, & tacitam esse, de quibus videndas Angelus Clauusius, in summa, in verb. professio, & in verbo nouitius, num. 12. & cap. 4. de regularibus per susceptionem habuit professum in c. super, eod. tit. cap. ex parte, & cap. statum, eod. In utraque ætas legitima interuenire debet in masculis secundum ius pontificium, 14. annorum, in feminis 12. c. 1. de regular. in Sex. cum similib. c. 1. & c. ad nostram, eod. tit. apud Gregor. hodie porro in masculis Gallica iura 25. annos, in feminis 20. desiderant, in constitutionibus Gallicis habitis Aurelia, in comitiis, artic. 19. Tridentina synodus iuri consentit antiquo, in Tridentina synodo sessione 9. in canonibus regularium, cano. 15. 16. 17. Vtroque iure tamen in insulis desertis, vbi austerior ducitur vita, prohibitum in monasterio suscipere pueros ante octodecim annos, c. quia autem in insulis, 20. quest. 1. ca. quia in insulis, cap. 6. de regular. & transunt. & c. q. Ne que t. etiam licet dementes admittere in religiosos, nec admissi pro monachis habentur, nisi sanæ mentis facti comprobantur religionis possessionem, can. sicut tenor, cap. 15. de regular. ca. Consalidius, 17. q. 2. Licuit & parentibus, filios in infantia constitutos monasterio dedicare.

24. § Placuit t. & paternam deuotionem monachum facere, vt non possit postea pubes factus ad seculum redire vel nubere, can. addidisti, can. monachum, cap. quicumque 20. q. 1. exemplo Samuelis. 1. Reg. 1. Desiderarem tamen ego, vt in istis oblati, quemadmodum in Samuele, esset & illorum spontanea perseverantia: verendum enim est, ne aliquando, paterna deuotio irreligious constituat. Potest & filius familias etiam inuitis parentibus monasterium ingredi, & nec deo a patre exheredabitur iuste, sed consequetur legitimam ex eius bonis, l. vt non liceat, l. 5. de episcop. & cleric. C.

25. § Monachi t. omnes in professionis formula que dantur cum aliis monachis vota generalia emittunt, & quedam religionis, cui se mancipant specialia. Generalia illa tria, proprietatis abalienatio, castitas, & obedientia superiorum: particularia alia ex regulis ordinis iurantur. Generalia sunt etiam communia personis aliis ecclesiasticis, non monachis, si inuitentur apostolos dicentes Deo, Ecce nos reliquimus omnia, D. Mathei, 19. D. Marci, cap. 10.

26. § Consihit t. enim vitæ perfectio in contemptu rerum seculi, & in dispensatione priorum in pauperes, iuxta illud Dominicum præceptum, si vis perfectus esse, vade, vende omnia qua habes, da pauperibus, & sequere me. d. c. D. Mathei, 19. & D. Marci, 10. & D. Luca, c. 18. Quod & securi sunt omnes cuiusq; gradus etiam non ecclesiasticæ personæ, Christiani, Abunum, 5. contenti alimentis, & quibus tegerentur ex dogmate D. Pauli, 1. Timor. 6. Contempnentis diuitias, que pungunt & suffocant verbum Dei, D. Mathei, 6. 27. 14. & D. Marci, 4. & D. Luca, 8. § Quod t. & Ethnicorum pleriq; sapientiores fecerunt. Et clerici quidem omnes ex lege suæ professionis paupertatem & votum paupertatis amplectuntur, vt pote quibus omnia vilescere debent, vt stercore, D. Paul. ad Philip. 3. expresse autem regulares omnes & monachi renuntiant rerum proprietati, c. 2. & c. cum ad monasterium, de stat. monach. Et quantum in communi quedam possideant, tamen propria singulorum non habent, neque etiam quidam illorum in communi, vt qui ex legibus viuunt sancti Francisci, Clem. exiui de Paradiso, de verb. signif. ap. Clem. § Concilio t. Lateranensi cautum est, ne monachis peculium concedatur habendi facultas, ca. 2. de stat. monach. Et alibi Alexander 3. Cisterciensis ordinis monachis in huiusmodi, ne, contra institutionem patriam ordinisque regulam habeant villas, ecclesias, altaria, officia iudicum seculari iura, ca. 3. eo. tit. de stat. monach. Cautum itaque, vt monachus qui conuictus fuerit proprietatem habere rerum, cum moritur, nec voluerit, quod ante regulam clam habuerit, eiurata, sepultura Christiana priuetur, & sepeliatur in sterquilino, ca. super quodam, & c. cum ad monasterium, de stat. monach. Symbolum eius est quia tondentur monachi, vt omnia externa se iurasse protestentur, vt dicemus in tonsura & in sacris ordinibus.

29. § Quare t. nec testamentum facere queunt, vt pote nihil habentes post ingressum monasterii, cui vna cum propria persona omnia, que habent, coniectant, c. quia ingrediens, & c. pra-

latum, 19. q. 3. auth. ingressi, de sacro. eccl. C. nisi liberos habeant quibus post ingressum religionis legitimam distribuere licet, reliquis bonis monasterio quectis, c. si qua mulier, 19. q. 3. auth. si qua, de episc. & cler. C. § Castitate t. vouent non solum monachi, sed aliorum maiorum ordinum clerici, subdiaconi, diaconi, & presbyteri, virgines vestales, episcopi, quibus omnibus interdicitur concubine & nuptiæ, c. pen. & abis cc. 27. dist. l. e. i. qui, & auth. multo magis, & auth. episcopo, de episc. & cleric. § sed & si quis, de nupt. in auth. coll. 4. facit tota 28. dist. in Decreto Gratiani, & ca. interdictis, & ca. hospitium, 32. diuin. ca. quorundam, 34. dist. § Et t. D. Chrysofomus arbitrat, monachorum qui castitatem professi sunt nuptias peiores esse adulterio, & separari & eos in monasterio recludendos, D. Chrysof. homilia 21. ad Theodorum monachum. Vt & de monialibus professis cautum est, ca. & quis, & can. vt sex, 27. q. 1. vt nuptie illarum potius incestus sint, c. fin. 27. dist. & qui cum illis rem habent seu committent incestum, ipso iure sunt excommunicati, cap. impudicus, & c. si qua virgo, 27. q. 1. § Sunt t. enim iste personæ ex numero eorum, qui se castrauerunt propter verbum Dei, vt ait facta scriptura, D. Mathei, cap. 19. id est, se sponte ueneris abdicarunt, constituentes in corde suo, suam virginitatem conseruare castam. Non enim locus ille de castitatione membrorum genitalium corporali intelligi debet. Etenim qui eam abscissionem in se inoliti sunt sponte, ab altaris ministerio sacrisque repelluntur ordinibus, nisi ageritudo coegerit excindendi, velis inuitis ab hostibus, vel in cuius contigerit castratio, cap. ex parte, & c. significanti, de corpore cristicis non ordina. cap. si quis per egritum, 13. diuin. 55. dist. § Iure t. etiam cautum est, vt omnis suspicio mali arceatur, ne mulieres quacunque ex causa ad monasteriorum claustra accedant, cap. peruenit, 18. q. 2. § Neue t. monachi commatres sibi faciant, dist. cap. peruenit. Apud Ruthenos seu Mosconitas, ex laudabili instituto, monachi viuentes sub archimandrita abbate, vel prioribus, quos vocant Igumenes, si cithara, aut alio musice instrumento vtantur, grauissime puniuntur. Lexque Ioannis Metropolitanæ Moscouiæ, Sigismundus Liber Baro in Chronographia Moscouiæ, in monasterio conuicia aduocando mulieres ne habeantur. Atque in Russiæ ducatu Moscorum, monasterium est in Solomulki insula Septentrionem versus, inter Duuillam & Corelam prouincias, in quod mulierem aut virginem ingredi magnum piaculum est: sicut & Chartistus impium. § Obedientiæ t. leges in monasteriis præcipue obseruantur, ca. cum ad monasterium, 5. abbas, de stat. monach. c. qui culpatur, 23. q. 1. quod si monachi nolint obedire, excommunicati possunt a priori vel abbate, cap. cum in ecclesiis, c. 10. de maio. & obed. Leges propriæ in regulis seu constitutionibus ordinis conscriptæ a monachis seruari etiam debent, c. reuolentes, de stat. monach. & leges monasticæ communes, quarum aliquas proferemus quæ in corpore iuris pontificii, & apud patres reperiuntur.

De Legibus quibusdam monasticis. Cap. 15.

- 1 Monachi lineis indusis non vtantur.
- 2 Monachorum vestitus qualis.
- 3 Sicutium monachis ubi indusium.
- 4 Monachi claustrum ne exeant, ne vagentur.
- 5 Monasteria olim extra urbes edificata.
- 6 Monachis mistare insit Palens.
- 7 Monachi solitaria qua vita.
- 8 Monachis prohibitum, alios quam fratres sepelire, nec aliis pœnitentiam dare, non predicare, docere, & c. eod.
- 9 Monachi curiones fieri possunt.
- 10 Carne abstineri insus omnibus semper, & quare. Item 9. & seq. & 11.
- 11 Carnes animalium a demone creatas vitandas dixit Manichæus & Priscillianus.
- 12 Carnes illo modo gustare recusans excommunicatur.
- 13 De carnibus non edendis error Pythagoreorum ob animas in animalia transfusas.
- 14 Carnium non edendarum rationes.
- 15 a Carnibus qui ethnici abstineant.
- 16 Ocio sine sint monachi.
- 17 Monastica leges apud quos auctores tractantur.
- 18 De monasteriorum reformatione, & consiliis seu capitulis eorum. Vistiores, eod.
- 19 Monasteriorum reformatio ex quibus personis fieri debet.
- 20 Monasteria episcopi subiecta, nisi exempta.
- 21 Monachi quando corrigi ab abbate, vel episcopo possunt.